

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010346
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4316010346.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci odsúdeného C. V. , pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného C. V. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 31.05.2021, sp. zn. 4Pp/14/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. júla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 31.05.2021, sp. zn. 4Pp/14/2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 68 odsek 2 Trestného zákona rozhodol, že odsúdený C. V. (ďalej len „odsúdený“) sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Levice, sp. zn. 4Pp/14/2016 zo dňa 06.05.2016, právoplatným dňa 06.05.2016 v trvaní 3 roky 6 mesiacov s probačným dohľadom v trvaní 1 rok neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/19/2005 zo dňa 26.01.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/75/2011 zo dňa 29.03.2012 a rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/56/2010 zo dňa 11.06.2015 v trvaní 2 roky 7 mesiacov 19 dní vykoná.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá mu plynula v dobe od 06.05.2016 do 06.11.2019 si splnil povinnosti uložené v rámci probačného dohľadu ako to vyplýva zo záverečnej správy probačného a mediáčného úradníka Okresného súdu Dunajská Streda, avšak z listinných dôkazov bolo preukázané, že sa v skúšobnej dobe dopustil troch priestupkov na úseku dopravy a tiež úmyselného trestného činu násilného charakteru, za ktorý bol vzatý do väzby a následne právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3Tk/6/2020 zo dňa 18.01.2021, právoplatným dňa 23.03.2021 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov 8 mesiacov za obzvlášť závažný zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 13.12.2016, teda v čase plynutia skúšobnej doby a to len pol roka po tom, ako bol podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd mal teda preukázané, že v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia nevedol riadny život, opätovne sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti ako aj priestupkov, a preto vyslovil, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky 7 mesiacov 19 dní vykoná.

Proti napadnutému uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený písomnú sťažnosť. V odôvodnení sťažnosti poukázal na rozpory a porušenie zákona v uznesení Okresného súdu Levice 4Pp/14/2016 zo dňa 31.05.2021 a nesprávnosť niektorého jeho výroku porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, namietal zákonnosť postupu pri návrhu na rozhodnutie Okresného súdu Levice týkajúce

sa dodržiavania zákonom ustanovených lehôt pri určovaní podmiennečného prepustenia, pričom sa zamerával na konanie o podmiennečnom prepustení - podmienky, ktoré boli podkladom na rozhodnutie. Záverom uviedol, že jeho právna reakcia „sťažnosť“ pramení hlavne z popísaných skutočností, ktoré podľa jeho názoru neboli dostatočne zohľadnené a známe súdu pri prvostupňovom konaní, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť pri ďalšom rozhodnutí.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie 23.07.2021, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že jasné a úplné skutkové zistenia a zrozumiteľné právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia a ktorého obsahom je záver, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia s probačným dohľadom v prejednávanej veci neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vykoná, sú jednak zákonu zodpovedajúce a jednak opodstatnené.

Aj nadriadený súd mal totiž za bez akýchkoľvek pochybností za zákonu zodpovedajúci a na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa zisteným skutočnostiam opodstatnený záver o tom, že odsúdený sa z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia (s ktorými sa nadriadený súd stotožňuje a na ktoré, ako na úplné a správne, preto iba poukazuje) v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia s probačným dohľadom neosvedčil, pretože nevedol riadny život a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, i keď povinnosti v rámci probačného dohľadu si splnil.

Jedným zo základných znakov riadneho života je totiž dodržiavanie právneho poriadku a ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ a že zvyšok trestu treba vykonať.

Krajský súd poukazuje i na skutočnosť, že odsúdený sa len pol roka po začatí plynutia skúšobnej doby v prejednávanej veci dopustil opakovane úmyselného trestného činu a to obzvlášť závažného zločinu pozbavenia osobnej slobody a taktiež bol odsúdený i rozhodnutím cudzozemského súdu v Rakúskej republike zo 04.04.2018. Vzhľadom na uvedené, že odsúdený sa po prepustení opätovne dostal do rozporu so zákonom, čiže očakávanie, že sa bude vyhýbať protiprávnemu konaniu, sa nenaplnilo. Z týchto dôvodov bolo nepochybne potrebné u odsúdeného nariadiť zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody, v celkovej výmere 2 roky, 7 mesiacov a 19 dní.

Ak súd rozhoduje, že sa vykoná zvyšok trestu, z ktorého bol odsúdený podmiennečne prepustený, nerozhoduje zároveň o zaradení odsúdeného do nápravno-výchovnej skupiny, keďže už bolo o tom rozhodnuté pri uložení trestu v odsudzujúcom rozsudku alebo uznesení o zmene spôsobu výkonu trestu podľa § 411 Trestného poriadku. Zvyšok trestu odňatia slobody sa teda začne vykonávať v tej nápravno-výchovnej skupine, v ktorej bol odsúdený naposledy pred podmiennečným prepustením.

Námietky odsúdeného uvádzané v písomných dôvodoch sťažnosti, ktoré podľa jeho názoru neboli dostatočne zohľadnené a známe súdu pri prvostupňovom konaní, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť pri ďalšom rozhodnutí, súd nepovažoval za opodstatnené, pretože to neboli argumenty týkajúce sa napadnutého uznesenia, a ktoré by smerovali k zmene, resp. k zrušeniu napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán sťažnosť zamietne, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy, nadriadený súd nezistil žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.